

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

6. oktoober 2016*

Eelotsusetaotlus — ELL artikkel 6 — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 49 — Soodsama karistusõiguse tagasiulatuva kohaldamise põhimõte — Itaalia kodanikud, kes korraldasid Rumeenia kodanike ebaseadusliku sisenemise Itaalia territooriumile — Enne Rumeenia Euroopa Liiduga ühinemist toime pandud teod — Rumeenia ühinemise mõju ebaseadusliku piiriületamise hõlbustamise sätteole — Liidu õiguse rakendamine — Euroopa Kohtu pädevus

Kohtuasjas C-218/15,

mille ese on Tribunale ordinario di Campobasso (Campobasso esimese astme kohus, Itaalia) 29. aprilli 2015. aasta otsusega ELTL artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 11. mail 2015, kriminaalasjas, milles süüdistatavad on

Gianpaolo Paoletti,

Umberto Castaldi,

Domenico Faricelli,

Antonio Angelucci,

Mauro Angelucci,

Antonio D'Ovidio,

Camillo Volpe,

Giampaolo Canzano,

Raffaele Di Giovanni,

Antonio Della Valle,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president J. L. da Cruz Vilaça (ettekandja), kohtunikud F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits ja M. Berger,

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- G. Paoletti, esindaja: *avvocato* G. Milia,
- G. Canzano, esindaja: *avvocato* P. Di Giovanni,
- Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* L. D'Ascia,
- Austria valitsus, esindaja: G. Eberhard,
- Euroopa Komisjon, esindajad: H. Krämer ja D. Nardi,

olles 26. mai 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab ELL artikli 6, Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 49 ja Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÖK“) artikli 7 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud kriminaalasjas, milles Gianpaolo Paolettit ja teisi Itaalia kodanikke süüdistatakse kaasaaitamises Rumeenia kodanike ebaseaduslikule sisserändele Itaaliasse enne Rumeenia ühinemist Euroopa Liiduga.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Nõukogu 28. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/90/EÜ, millega määratletakse kaasaaitamine ebaseaduslikule piiriületamisele, läbisõidule ja elamisele (EÜT 2002, L 328, lk 17; ELT eriväljaanne 19/06, lk 64), põhjendus 2 on järgmine:

„[...] tuleks võtta meetmeid ebaseaduslikule sisserändele kaasaaitamise vastu nii seoses ebaseadusliku piiriületamisega kitsas tähenduses kui ka juhul, kui selle eesmärk on inimeste ekspluateerimisega tegelevate võrkude alalhoidmine.“

- 4 Direktiivi artikli 1 lõikes 1 on ette nähtud:

„Iga liikmesriik näeb ette asjakohased karistused:

- a) iga isiku suhtes, kes tahtlikult aitab isikul, kes ei ole liikmesriigi kodanik, siseneda liikmesriigi territooriumile või läbida see neid asjaomase liikmesriigi seadusi rikkudes, mis käsitlevad välismaalaste piiriületamist või läbisõitu;
- b) iga isiku suhtes, kes majandusliku kasu nimel tahtlikult aitab isikul, kes ei ole liikmesriigi kodanik, elada liikmesriigi territooriumil neid asjaomase liikmesriigi seadusi rikkudes, mis käsitlevad välismaalaste elamist.“

- 5 Selle direktiivi artikli 3 kohaselt võtab iga liikmesriik vajalikud meetmed, et tagada sama direktiivi artiklites 1 ja 2 osutatud õigusrikkumiste suhtes tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste kohaldamine.
- 6 Nõukogu 28. novembri 2002. aasta raamotsuse 2002/946/JSK, millega tugevdatakse karistusõiguslikku raamistikku, et tõkestada ebaseaduslikule piiriületamisele, läbisõidule ja elamisele kaasaitamist (EÜT 2002, L 328, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 61), artikli 1 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed tagamaks, et direktiivi [2002/90] artiklites 1 ja 2 määratletud õigusrikkumise eest karistatakse tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate kriminaalkaristustega, mis võivad hõlmata väljaandmist.“

Itaalia õigus

- 7 25. juuli 1998. aasta seadusandliku dekreeedi nr 286 „Sisserändeseadustiku ja välismaalaste staatust käsitlevate sätete konsolideeritud redaktsioon“ (Testo unico delle disposizioni concernenti la disciplina dell’immigrazione e norme sulla condizione dello straniero, *GURI* nr 191 regulaarne lisa, 18.8.1998), muudetud 15. juuli 2009. aasta seadusega nr 94 (legge n. 94), (edaspidi „seadusandlik dekreet nr 286/1998“) artikli 12 lõigetes 3 ja *3bis* on sätestatud:

„3. Välja arvatud juhtudel, kui tegu on kvalifitseeritav raskema süüteona, karistatakse isikut, kes käesoleva konsolideeritud redaktsiooni sätteid rikkudes edendab, juhib, korraldab, rahastab või teostab välismaalaste vedu Itaaliasse või teeb muid toiminguid, et võimaldada neil ebaseaduslikult siseneda Itaaliasse või mõne teise riigi territooriumile, mille kodanikud nad ei ole või mille alalise elaniku dokumenti neil ei ole, viie- kuni viieteistkümnepäevase vangistusega ja trahviga 15 000 eurot iga isiku kohta, kui:

- a) teod puudutavad viie või üle viie inimese ebaseaduslikult Itaaliasse sisenemist ja seal elamist;
- b) ebaseadusliku riiki sisenemise või riigis viibimise võimaldamiseks on seatud ohtu veetava isiku elu või julgeolek;
- c) ebaseadusliku riiki sisenemise või riigis viibimise võimaldamiseks on veetavat isikut koheldud ebainimlikult või alandavalt;
- d) teod on toime pannud kolm või rohkem isikut, kes tegutsevad kooskõlastatult või kasutavad rahvusvahelisi veeteenuseid või võltsitud või valedokumente või igal juhul õigusvastaselt saadud dokumente;
- e) teo toimepanijate valduses on relvad või lõhkeaine.

3bis. Kui lõikes 3 osutatud teod vastavad kahele või enamale sama lõike punktides a, b, c, d ja e sätestatud teokoosseisu tunnusele, suurendatakse selles sättes ette nähtud karistust.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 8 Eelotsusetaotlusest nähtub, et põhikohtuasjas süüdistatavad said seetõttu, et nad asutasid Itaalias äriühingu, mis oli Rumeenia õiguse alusel asutatud äriühingu Api Construction SRL fiktiivne filiaal, aastatel 2004 ja 2005 Direzione provinciale del lavoro di Pescaralt (Pescara provintsi tööhõiveamet, Itaalia) tööload ja seejärel elamisload 30 Rumeenia kodanikule. Load väljastati seadusandliku dekreeedi nr 286/1998 artikli 27 punkti g alusel, mis võimaldab tööandja taotluse alusel ja võõrtöötajate kvoodi väliselt lubada ajutiselt riiki töötajaid, kes töötavad Itaalias tegutsevate ettevõtjate teenistuses.

- 9 Eelotsusetaotlusest nähtub veel, et põhikohtuasjas esitatud süüdistuse kohaselt korraldaksid süüdistatavad Rumeenia kodanike ebaseadusliku piiriületuse Rumeenia Euroopa Liiduga ühinemisele eelnenud ajal, „et saada kasu odava välistööstuse intensiivsest ja pidevast ärakasutamisest“.
- 10 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekkis esiteks küsimus, kas ELL artikli 6, harta artikli 49 ja EIÕK artikli 7 toimetel on Rumeenia Euroopa Liiduga ühinemise tagajärg see, et Rumeenia kodanike ebaseadusliku piiriületuse hõlbustamine Itaalia kodanike poolt, mille nad panid toime enne ühinemist, ei ole enam süütegu ja teiseks, kas põhikohtuasjas tuleb süüdistatavate suhtes kohaldada soodsama karistusõiguse tagasiulatava kohaldamise põhimõtet.
- 11 Neil asjaoludel otsustas Tribunale ordinario di Campobasso (Campobasso esimese astme kohus, Itaalia) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas EIÕK artiklit 7, harta artiklit 49 ja ELL artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et Rumeenia ühinemine Euroopa Liiduga 1. jaanuaril 2007 tõi kaasa seadusandliku dekreeidi nr 286/1998 artiklis 12 ette nähtud ja selle kohaselt karistatava süüteo – mis seisneb kaasaaitamises Rumeenia kodanike Itaaliasse sisserändele ja seal elamisele – karistatavuse äralangemise?
2. Kas eelviidatud artikleid tuleb tõlgendada nii, et isikute suhtes, kes rikkusid enne 1. jaanuari 2007 (või enne ühinemislepingu täieliku jõustumise kuupäeva, kui see on hilisem) – st enne Rumeenia Euroopa Liiduga ühinemise jõustumise kuupäeva – seadusandliku dekreeidi nr 286/1998 artiklit 12, aidates kaasa Rumeenia kodanike piiriületamisele ja riigis elamisele – seda tegu ei loeta alates 1. jaanuarist 2007 enam süüteoks –, on liikmesriikidel keelatud kohaldada leebemate õigusnormide (*in mitius*) tagasiulatava jõu põhimõtet?“

Euroopa Kohtu pädevus

- 12 Itaalia valitsus leiab, et eelotsuse küsimused ei ole vastuvõetavad, kuna liidu õiguse viidatud normid ei ole kohaldatavad niisugusel juhul, nagu esineb põhikohtuasjas. Siseriiklikud õigusnormid, mis käsitlevad ebaseadusliku piiriületamise hõlbustamist – kaasa arvatud juhtumid, mil süütegu pandi toime Rumeenia kodanike huvides enne Rumeenia ühinemist Euroopa Liiduga –, ei kuulu nimelt liidu õiguse kohaldamisalasse.
- 13 Sellega seoses tuleb meenutada, et harta kohaldamisala liikmesriikide tegevuse suhtes on määratletud selle artikli 51 lõikes 1, mille kohaselt on harta sätted ette nähtud liikmesriikidele üksnes liidu õiguse kohaldamise korral (kohtuotsus, 26.2.2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, punkt 17).
- 14 Euroopa Kohtu praktikast nähtub, et mõiste „liidu õiguse kohaldamine“ harta artikli 51 tähenduses eeldab liidu õigusakti ja asjassepuutuva siseriikliku meetme vahel teatava seose olemasolu, mis ulatub kaugemale sellest, et tegemist on naabervaldkondadega või et üks neist valdkondadest avaldab teisele kaudset mõju (vt selle kohta kohtuotsus, 6.3.2014, Siragusa, C-206/13, EU:C:2014:126, punkt 24).
- 15 Need põhjendused vastavad ELL artikli 6 lõikele 1, mille kohaselt ei laienda harta sätted mingil viisil liidu pädevust, mis on määratletud aluslepingutega (kohtuotsus, 8.5.2014, Pelckmans Turnhout, C-483/12, EU:C:2014:304, punkt 21).
- 16 Eelotsusetaotluses ei ole tõesti sõnaselgelt viidatud liidu õiguse sätetele, mida põhikohtuasjas asjassepuutuvate õigusnormidega rakendatakse.

- 17 Samas on direktiivi 2002/90 põhjenduse 2 kohaselt direktiiviga taotletav eesmärk vähendada ebaseaduslikule sisserändele kaasaitamist. Raamotsuse 2002/946 artikli 1 lõikes 1 on omakorda ette nähtud, et iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada, et nimetatud direktiivi artiklites 1 ja 2 määratletud õigusrikkumise eest karistatakse tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate kriminaalkaristustega, mis võivad hõlmata väljaandmist.
- 18 Olenemata sellest, kas seadusandlik dekreet nr 286/1998 on vastu võetud direktiivi 2002/90 ja raamotsuse 2002/946 sätete ülevõtmiseks Itaalia õiguskorda, on selliste ebaseadusliku piiriületamise hõlbustamist tõkestavate kriminaalmenetluste eesmärk, nagu on arutusel põhikohtuasjas, tagada nimetatud direktiivi ja raamotsuse rakendamine (vt analoogia alusel kohtuotsus, 26.2.2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, punktid 27 ja 28).
- 19 Lisaks tuleb tõdeda, et käesoleval juhul puudutavad eelotsuse küsimused seda, millist mõju avaldab kõnealuste siseriiklike õigusnormide kohaldamisele see, et Rumeenia kodanikud said Rumeenia ühinemise tulemusena liidu kodaniku staatuse, mis nõuab seega liidu õiguse tõlgendamist.
- 20 Eelnevatest kaalutlustest ilmneb, et Euroopa Kohus on pädev vastama eelotsusetaotluse esitanud kohtu eelotsuse küsimustele.

Sisulised küsimused

Sissejuhatav märkus

- 21 Nagu on täpsustatud ELL artikli 6 lõikes 3, kuuluvad EIÕKga tagatud põhiõigused liidu õiguse üldõhimõtete hulka. Pealegi on harta artikli 52 lõikes 3 sätestatud, et selles sisalduvate selliste õiguste tähendus ja ulatus, mis vastavad EIÕKga tagatud õigustele, on samad, mis neile nimetatud konventsiooniga ette on nähtud. Samas ei kujuta see konventsioon endast liidu õigusesse formaalselt integreeritud instrumenti, kuna liit ei ole konventsiooniga ühinenud (kohtuotsused, 26.2.2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, punkt 44, ja 15.2.2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punkt 45).
- 22 Seega tuleb viidata ainult ELL artiklile 6 ja harta artiklile 49 (vt selle kohta kohtuotsused, 6.11.2012, Otis jt, C-199/11, EU:C:2012:684, punkt 47, ja 15.2.2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punkt 46).

Eelotsuse küsimuste analüüs

- 23 Nende küsimustega, millele tuleb anda ühtne vastus, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust, kas ELL artiklit 6 ja harta artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et riigi ühinemine Euroopa Liiduga ei takista teisel liikmesriigil kriminaalkaristuse määramist isikutele, kes enne ühinemist on esimese riigi kodanike huvides toime pannud ebaseadusliku piiriületamise hõlbustamise süüteo.
- 24 Selles kontekstis tekkis eelotsusetaotluse esitanud kohtul ühtlasi küsimus soodsama karistusõiguse tagasiulatava kohaldamise põhimõtte kohaldamise kohta ebaseadusliku piiriületuse korraldanud süüdistatavate suhtes.
- 25 Sellega seoses olgu meenutatud, et põhimõte, mis on sätestatud harta artikli 49 lõikes 1, on sellisena liidu esmase õiguse osa. Isegi enne seda, kui jõustus Lissaboni leping, millega hartale anti aluslepingutega samaväärne õigusjõud, on Euroopa Kohus selgitanud, et see põhimõte tuleneb liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest ja järelikult tuleb seda pidada kuuluvaks liidu õiguse üldpõhimõtete hulka, mida liikmesriigi kohtul tuleb siseriikliku õiguse kohaldamisel järgida (vt selle kohta kohtuotsus, 29.5.1997, Kremzow, C-299/95, EU:C:1997:254, punkt 14).

- 26 Ainuüksi see, et põhikohtuasja asjaolud leidsid aset aastatel 2004 ja 2005, see tähendab enne Lissaboni lepingu jõustumist 1. detsembril 2009, ei takista seega käesolevas asjas harta artikli 49 lõike 1 kohaldamist.
- 27 Soodsama karistusõiguse kohaldamine eeldab tingimata ühe seaduse ajalist järgnemist teisele ja põhineb järeldusel, et seadusandja on muutnud oma seisukohta kas teo karistusõigusliku kvalifitseerimise või rikkumise eest määratava karistuse osas.
- 28 Ent antud juhul nähtub Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et põhikohtuasjas asjassepuutuvaid õigusnorme, see tähendab seadusandliku dekreeidi nr 286/1998 artikli 12 lõikeid 3 ja *3bis*, ei ole muudetud pärast nende süütegude toimepanemist, mida käsitleb põhikohtuasjas esitatud süüdistus. Ebaseadusliku piiriületuse hõlbustamise eest Itaalias võib nimelt jätkuvalt määrata viie- kuni viieteistkümneaastase vangistuse.
- 29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus juhib siiski tähelepanu, et seadusemuudatus, mida tuleb arvesse võtta, on tehtud karistusõigusesse mittekuuluva seadusega, nimelt Rumeenia Euroopa Liiduga ühinemise aktiga. Ta täpsustab, et kuna Rumeenia kodanikud said pärast ühinemist 1. jaanuaril 2007 liidu kodaniku staatuse ja 1. jaanuaril 2014 kaotati viimased töötajate vaba liikumise piirangud, siis neile isikutele, kes varem on korraldanud Rumeenia kodanike sisserännet, kriminaalkaristuste määramise alused on iganenud.
- 30 See kohus lisab, et Corte suprema di cassazione (Itaalia kõrgeim kassatsioonikohus) ühendatud kojad on 10. jaanuari 2008. aasta otsuses välistanud, et Rumeenia ühinemine oleks võinud kõrvaldada enne ühinemist toime pandud ebaseadusliku piiriületuse hõlbustamise karistatavuse, ja et seda kohtupraktikat on aastatel 2011 ja 2015 kinnistatud. Sellegipoolest toetas Corte suprema di cassazione (Itaalia kõrgeim kassatsioonikohus) esimene koda vastupidist seisukohta 8. mai 2007. aasta kohtumääruses, millega ta saatis selle kohtuasja ühendatud kodadele.
- 31 Seega on esitatud küsimus, kas see, et Rumeenia kodanikud said liidu kodaniku staatuse, mõjutab ebaseadusliku piiriületuse hõlbustamise süüteokoosseisu tunnuseid ja seega asjassepuutuvate karistusõiguse normide kohaldamist põhikohtuasjas.
- 32 Seadusandliku dekreeidi nr 286/1998 artikli 12 lõiked 3 ja *3bis* osutavad mitte kolmandate riikide kodanikele, kes sisenevad ebaseaduslikult Itaaliasse, vaid isikutele, kes hõlbustavad nende kodanike riigi territooriumile sisenemist ja seal elamist. Ainuüksi asjaolu, et need kodanikud on pärast ebaseaduslikku piiriületust saanud liidu kodanikeks tänu oma päritoluriigi ühinemisele Euroopa Liiduga, ei saa mõjutada kriminaalmenetlust, mida on alustatud isikute suhtes, kes hõlbustavad ebaseaduslikku piiriületust.
- 33 Liidu kodakondsuse selline omandamine on faktiline olukord, mis ei saa muuta ebaseadusliku piiriületamise hõlbustamise süüteokoosseisu tunnuseid.
- 34 Ent nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 28, määratakse vastavalt põhikohtuasjas arutusel olevatele õigusnormidele, see tähendab seadusandliku dekreeidi nr 286/1998 artikli 12 lõigetele 3 ja *3bis*, Itaalias ebaseadusliku piiriületuse hõlbustamise eest karistuseks viie- kuni viieteistkümneaastane vangistus kooskõlas direktiivi 2002/90 artikliga 3 ja raamotsuse 2002/946 artikliga 1, mis näevad ette, et sellise õigusrikkumise eest tuleb määrata tõhus, proportsionaalne ja hoiatav karistus.
- 35 Ebaseadusliku piiriületuse hõlbustamise süüteo koosseisulised tunnused Itaalia õiguskorras on seega jäänud muutumatuks, kuna Rumeenia ühinemine Euroopa Liiduga ei ole selle rikkumise kvalifitseerimist mingil määral mõjutanud.

- 36 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 26 ja 27, ei ole direktiivis 2002/90 ega mitte üheski muus liidu õigusaktis ühtki sätet, mis võimaldaks asuda seisukohale, et liidu kodakondsuse saamisega peab ära langema rikkumine, mille on toime pannud sellised süüdistatavad nagu põhikohtuasjas, kes tegelesid tööjõuga kaubitsemisega. Vastupidi otsustada tähendaks selle kaubitsemise edendamist niipea, kui riik alustab liiduga ühinemise protsessi, sest kaubitsejatele oleks tagatud kindlustunne, et nad saavad seejärel puutumatus. Saavutatav eesmärk oleks sel juhul liidu seadusandja taotletud eesmärgile vastupidine.
- 37 Lisaks on Euroopa Kohus korduvalt selgitanud, et liidu kodakondsust käsitlevad sätted on kohaldatavad alates nende jõustumisest ja seega tuleb arvestada, et neid peab kohaldama varem tekkinud olukordade praegustele tagajärgedele (kohtuotsused, 11.7.2002, D’Hoop, C-224/98, EU:C:2002:432, punkt 25, ja 21.12.2011, Ziolkowski ja Szeja, C-424/10 ja C-425/10, EU:C:2011:866, punkt 58).
- 38 Eelotsusetaotlusest nähtub ühemõtteliselt, et rikkumine, milles on isikutele põhikohtuasjas süüdistus esitatud, on toime pandud aastatel 2004 ja 2005.
- 39 Ent nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 36 ja 37 esile tõi, tuleb süütegu, arvestades süüteo koosseisu objektiivsete tunnuste realiseerumisviisi, liigitada ühekordseks rikkumiseks. Nimelt realiseerub piiriületamisele kaasaaitamine objektiivselt siis, kui kolmanda riigi kodanik on liidu välispiiri ületanud, ja kaasaaitamine liidus elamisele siis, kui talle on üle antud pettuse teel saadud dokumendid, mis võimaldavad tal jätta näiliselt muljet, et tal on õigus saada liidu kodakondsuse või liidus seaduslikult viibiva võõrtöötaja staatuse juurde kuuluvaid eeliseid.
- 40 Rikkumine, milles on isikutele põhikohtuasjas süüdistus esitatud, on seega täielikult ja lõplikult toime pandud enne Rumeenia ühinemist Euroopa Liiduga 1. jaanuaril 2007, ammu siis enne viimaste selle riigi kodanikest töötajate vaba liikumise piirangute kaotamist 1. jaanuaril 2014.
- 41 Siit järeldub, et see rikkumine ei kujuta endast enne Rumeenia ühinemist Euroopa Liiduga tekkinud olukorda, mille kõik tagajärjed ei ole ilmnenud enne seda ühinemist (vt selle kohta kohtuotsus 3.9.2014, X, C-318/13, EU:C:2014:2133, punktid 22 ja 23).
- 42 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb eelotsuse küsimustele seega vastata, et ELL artiklit 6 ja harta artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et riigi ühinemine Euroopa Liiduga ei takista teisel liikmesriigil kriminaalkaristuse määramist isikutele, kes enne ühinemist on esimese riigi kodanike huvides toime pannud ebaseadusliku piiriületamise hõlbustamise süüteo.

Kohtukulud

- 43 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

ELL artiklit 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et riigi ühinemine Euroopa Liiduga ei takista teisel liikmesriigil kriminaalkaristuse määramist isikutele, kes enne ühinemist on esimese riigi kodanike huvides toime pannud ebaseadusliku piiriületamise hõlbustamise süüteo.

Allkirjad